

Sygn. akt I ACa 460/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 października 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie, I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia	SA Danuta Mietlicka
Sędzia:	SA Ewa Lauber-Drzazga (spr.)
Sędzia:	SO del. do SA Grzegorz Wójtowicz
Protokolant	sekr. sądowy Maciej Mazuryk

po rozpoznaniu w dniu 31 października 2013 r. w Lublinie na rozprawie

sprawy z powództwa I. P. i S. P.

przeciwko(...)Spółce Akcyjnej
z siedzibą w W.

o zadośćuczynienie

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Siedlcach z dnia 30 kwietnia 2013 r. sygn. akt
I C 1070/12

I. oddala apelację;

II. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powodów I. P.
i S. P. kwoty po 2700 (dwa tysiące siedemset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

I ACa 460/13

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 30 kwietnia 2013r. Sąd Okręgowy w Siedlcach zasądził od pozwanego (...) SA z siedzibą w W. na rzecz powodów I. P. i S. P. kwoty po 100.000zł tytułem zadośćuczynienia z ustawowymi odsetkami.

Wyrok Sądu Okręgowego został oparty na następujących ustaleniach:

W dniu (...) miał miejsce wypadek komunikacyjny w wyniku którego córka powodów A. P. doznała ciężkich obrażeń ciała, które skutkowały jej zgonem.

Córka powodów w dacie wypadku miała (...) lat, mieszkała razem z rodzicami i rodzeństwem w S.. Była uczennicą (...)szkoły średniej i w (...). miała przystąpić do egzaminu maturalnego. Powodowie mieli bardzo dobre relacje z córką. Po jej śmierci stracili energię i chęć do życia. Przez kilka lat po wypadku codziennie odwiedzali grób córki. Powódka przez pięć lat nosiła ciemne ubrania będące wyrazem żałoby po śmierci córki, miała myśli samobójcze. Przez wiele lat powodowie nie uprzątnęli pokoju córki i wszystkie jej rzeczy pozostawili w nienaruszonym stanie. U obojga powodów biegła psycholog stwierdziła występowanie reakcji wykraczających poza normę zwykłej żałoby.

W tym stanie faktycznym Sąd Okręgowy uznał, iż żądana przez powodów tytułem zadośćuczynienia za utratę więzi i naruszenie prawa do życia w pełnej rodzinie, kwota po 100.000zł jest odpowiednia do doznanej przez nich krzywdy (art. 448 kc w zw. z art. 24 kc).

Od tego wyroku pozwany złożył apelację zarzucając naruszenie art. 448 kc w zw. z art. 23 i 24 kc poprzez zasądzenie zadośćuczynienia i wnosił o oddalenie powództwa z tytułu zadośćuczynienia w całości.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja nie ma uzasadnionych podstaw.

Sąd Apelacyjny w całości podziela stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w uchwale z dnia 22 października 2010 r., III CZP 76/10 zgodnie z którym najbliższemu członkowi rodziny zmarłego przysługuje na podstawie art. 448 k.c. w związku z art. 24 § 1 k.c. zadośćuczynienie pieniężne za doznaną krzywdę, gdy śmierć nastąpiła na skutek deliktu, który miał miejsce przed dniem 3 sierpnia 2008 r. W uchwale tej wyjaśniono, że więzi rodzinne mogą być uznane za dobro osobiste podlegające ochronie na gruncie art. 23 i 24 k.c. Dobro to może być więc naruszone przez spowodowanie śmierci osoby najbliższej. Przeciwnego argumentu nie może stanowić sam fakt wprowadzenia przez ustawodawcę, od dnia 3 sierpnia 2008 r., uprawnienia sądu do zasądzenia odpowiedniej sumy pieniężnej za doznana krzywdę. Wprowadzenie art. 446 § 4 k.c. doprowadziło bowiem jedynie do zmiany w sposobie realizacji tego roszczenia przez skonkretyzowanie osób uprawnionych do jego dochodzenia oraz przesłanek jego stosowania. Stanowisko to potwierdza również uchwała Sądu Najwyższego z 13 lipca 2011r. III CZP 32/11 (Lex 950584) oraz wyroki Sądu Najwyższego z 11 maja 2011r. I CSK 621/10 (Lex 848128) i z 14 stycznia 2010r. IV CSK 307/09 (Lex 599865).

W świetle powyższego Sąd Apelacyjny nie znalazł podstaw do zmiany zaskarżonego wyroku i oddalenia żądania powodów w zakresie zadośćuczynienia.

Z tych względów i na podstawie art. 385 kpc i art. 108 § 1 kpc Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji.